

Publicerad 2006-05-24 18:18 av Howlit

Från en sakta förtvinad hjärna. Uppfångat i natten mot gryningen.

Den dementa mannens bön till Gud... eller vem som helst som vill höra

Jag kan ju inte va bland folk... Oooaaww... min lilla älskling... OjOjOjOj (gääääsp)...Jag kan ju inte va bland folk... Jag kan ju inte, snuttanölen... Hjälp mej å leva... Usch älskling... AjAjAj... Tänk om jag dör på dej... Jag dör ju... Vad ska jag göra av det... Hjälp... Huvvet kunne gå sönnner på mej... Om jag bara kunde älskling... skulle jag hjälpa dej på nått sätt... Varför kan jag inte få leva som en människa... Kan jag väl få det... Gode Gud, var är jag för nånstans... Visst vill ni hjälpa mej... Vad ska jag göra med er sen... Käre Jesus, varför kan du inte hjälpa mej redit... Jag är ju alldeles fördärvad... Käre Gode Gud... Jag töjjar inte gå till Svängsta... Töjjar inte nått sockerhöna... Slå mej i skallen med en sten... Säg vad jag ska göra... Gode Gud... Säg det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Howlit med Poeter.se id #8185 innehar upphovsrätten